

متن پرسش

سلام و عرض ادب: این درگه ما درگه نومیدی نیست ، صد بار اگر توبه شکستی باز آی. استاد ببخشید که مزاحمتون شدم. بنده از اون آدمهایی هستم که همش در حال گناه کردن هستم، بعد از گناه سخت پشیمان میشم استغفار می‌کنم، ولی بازم گناه می‌کنم، و بخاطر اینکه خدا فرموده از درگاه من ناامید نباشید بازم استغفار می‌کنم، ولی انگار دارم خدا رو مسخره می‌کنم، بنده سیر مطالعاتی شما رو هم گوش میدم، موقعی که احساس می‌کنم از لحاظ معنویت دارم به سوی خدا سیر می‌کنم، بازم تسلیم هوای نفس میشم. واقعاً از این وضع خودم خسته شدم، به خودم میگم یا بشو رومی روم یا زنگی زنگ، استاد یه راهنمایی به بنده حقیر کنید که بتونم از بند گناهان و نفس اماره نجات پیدا کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این آیه فکر کنید که شیطان در جواب حضرت حق می‌گوید: «لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ» حتماً در راهی که آن راه به سوی تو ختم شود، می‌نشینم و سعی می‌کنم انسان‌ها را از آن راه منصرف نمایم. با توجه به این امر در نظر بگیرید که قصه هر رونده‌ای آن‌گاه که به سوی حضرت معبود در حرکت است، گرفتارشدن به این نوع گناهان است، برای آن‌که از ادامه مسیر مأیوس شود و با توبه، آری! با توبه، شیطان را باید مأیوس کرد و از شرّ گناهان آزاد شد. موفق باشید